

vi altså nødt til at begynde at bidrage med nogle tal om, hvordan det her kan virke.

Vi har ikke statistikgrundlag til at sige, hvor mange mennesker det er, der i førtidspensionsituationen bliver ramt både på boligtilskud og medicin osv. Det har vi ikke grundlag for. Men regeringen ville jo ikke bidrage med nogen tal. Så er vi jo nødt til at regne nogle mennesketyper igennem, som er fuldstændig reelle, og de tab, vi regner frem i vores regneeksempler, er fuldstændig reelle. Og hvis regeringen gerne vil i dialog med os, kan regeringen jo begynde at levere nogle tal selv. Det ser vi meget gerne regeringen leverer, for indtil nu har de puttet med det og forholdt sig tavse om, hvordan det her virker for lavindkomstgrupperne.

Det sidste, jeg skal svare på, er hr. Jan Petersen, der siger, at regeringen jo ikke har noget flertal sammen med SF alene. Det er rigtigt. SF kunne godt trænge til nogle flere mandater. Det er fuldstændig rigtigt. Alligevel mener vi, der er politiske manøvremligheder. Vi har midterpartier i det her Folketing, som er parat til at stemme for enhver finanslov – CD, Kristeligt Folkeparti. Sammen med dem og regeringen er der faktisk et flertal med SF, så derfor kunne der godt være lavet en finanslov på det grundlag.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Til hr. Jes Lunde. Det er jo sagt et par gange i dag allerede – det bliver formodentlig også sagt senere – at virkningerne fordelingsmæssigt af finanslovaftalens forskellige elementer får vi jo lejlighed til at diskutere ordentligt, når der ligger et fælles grundlag, et lovforslag, i foråret, men det, jeg anfægter, er, at man så fremlægger en række beregninger fra SF, som man virkelig har gjort sig umage med at få fremstillet mest muligt i det sorte lys.

Hvorfor anvender man et 1998-satsniveau, når det aldrig kommer til at gælde i 1998? Hvorfor udregner man kun slutvirkningen f.eks. af en SU-boligydelsesmodtager, som, når slutvirkningen kommer til at gælde, formodentlig slet ikke engang er på SU længere? Hvordan kan det være, man anvender 1998, når de regler for beskatning af indkomst, som gælder for de år, der kommer efterfølgende, ikke anvendes? Det giver fejlagtige indtryk af, hvad det her handler om. Jeg er stadig væk enig i, at det bliver godt, når vi får et fælles talmæssigt grundlag, men jeg mener ikke, at SF har bidraget til

oplysning i sagen, men faktisk valgt en række ekstreme situationer, som virker noget teoretiske.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg er selvfølgelig nødt til at erkende, at hr. Jes Lunde har et problem. Der er ikke noget hul i det, vi har lavet. Og hvad er så årsagen? Hvorfor korte den periode ned? Jamen det er der da ikke nogen som helst grund til at lægge skjul på. Det handler da også om adfærdsregulering. Det handler om adfærdsregulering i arbejdsløshedskasserne; det handler om adfærdsregulering i uddannelsesinstitutionerne; det handler om adfærdsregulering i de regionale arbejdsmarkedsråd; det handler om adfærdsregulering i arbejdsformidlingen – hele vejen igennem.

En af årsagerne til, at ikke nogen er faldet ud af det dér system tidligere, har også handlet om adfærdsregulering. Vi ved da godt, hvad der sker ude i arbejdsløshedskasserne, hvis et a-kasse-medlem er i den situation, at man er ved at være ude i nærheden af kanten. Så tager man jo fat i vedkommende, får samlet vedkommende op og får skubbet vedkommende i gang. Det er da en forpligtelse, de har. Det manglede bare. Det er det, de er ansat til.

Sådan er det også med arbejdsformidlingen. Sådan er det med de systemer dér. Det er adfærdsregulering i systemerne, det her også handler om, og det er begrundelsen for, at man korter perioden ned. Det er en generel adfærdsregulering. Det er der da ingen grund til at lægge skjul på. Det har vi i øvrigt heller ikke gjort på noget tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Efter at have hørt på den veritable skidtspand, som hr. Jes Lunde har kastet ud over Socialdemokratiet og ikke andre, så har man jo sine tvivl, om man overhovedet som repræsentant for et andet parti skal gå op og tage ordet i denne her familiefjede.

Men hr. Jes Lunde brugte udtrykket klapjagt på de arbejdsløse, og at nu kunne man falde ud af dagpengesystemet allerede efter 4 år. For 10 år siden tror jeg dagpengeperioden var oppe på 10-12 år eller noget i den stil, og da var den største kritik, der blev rettet mod dagpengesystemet, at det passiviserede folk totalt. Det værste, man gjorde ved de arbejdsløse i den periode, var, at man lod dem være totalt i fred. Siden